

Publicerad 2010-09-30 00:56 av aol

*en drömsyn*

### **månstrålar**

I min vildaste dikt min finaste poesi  
där står jag,naken i mitt rum

så skröpligt kantstött så i ensamhet  
år av kvällar, med mitt jag och  
längtan inuti,

då lutar sig mångubben mot  
mitt fönsterglas,  
han är så rund och full så glad

han har sett min ensamhet när  
han över himmlen gick sin promenad,

han sänder sina strålar i rummet in,

han klär mej i dom vackraste färger  
höljet spricker upp stiger hela mitt jag  
som en blomma så utslagen  
bland alla dessa färger som icke på  
denna jorden fanns,

av dom finaste månstrålar  
han spinner som ett silke i blått  
och guld  
och rödaste rött ja icke någonstans  
nåt vackrare att skåda fanns,

i hans ögon en brusande rymd över alla jordens hav  
i min båt i skummet jag guppar på högsta vågen,

efter kaos  
ser små stjärnor som lyktor som all min längtan gav,

nu jag sätta mina trasiga segel till  
och med min båt segla mot evigheten  
mot någonstans och ingenstans  
och bara drömma som jag vill.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren aol med Poeter.se id #16425 innehar upphovsrätten